

## B?h slíbil, že t? vysvobodí



David Wilkerson April 10, 2006

Na tajném ob?adu, který naplánoval Hospodin, pomazal Samuel Davida za krále v Izraeli. Samuel tomuto zbožnému mladíkovi řekl: „Te? jsi Bohem pomazaný, abys vládnul jeho lidu.“ Ale bude to pro Davida ještě dlouhá cesta k tr?nu. Než se slib jeho pomazání naplní, bude tento oddaný a v?rný Pán?v služebník ?elit mnoha zkouškám a testování.

O pouhých p?t kapitol dále peláší David p?es úbo?í hor a po prašných cestách, utíká od krále Saula, který p?ísahal, že ho zabije. Jak ponižující za?átek pro tak bohobojného, Boha milujícího muže jako byl David. Tady byl ?lov?k podle Božího srdce, nedávno pomazaný, te? však b?ží jako o život, štvaný, bezmocný, bez domova a sám. Davidovou jedinou myšlenkou bylo: „Musím se hned dostat ze zem?. Jestliže se nedostanu ze Saulovy pravomoci, jsem mrtvý.“

Prchal k místu, které bylo za hranicemi nejbliž. Bylo to filisténské m?sto Gát, kde vládnul král Achis. Když se David k této nep?átelské pevnosti blížil, snažil se vypadat jako normální pocestný a doufal, že ho nepoznají. P?esto musel zaslechnout, jak si pohraniční stráž šeptá: „Není tohle David, muž, který zabil Goliáše? Izraelci o n?m zpívali chvály, protože ‚pobil tisíce‘ našich lidí! Vypadá to, že cena za jeho zadržení je naše. P?ivedeme ho do paláce a p?edáme ho králi.“

David poznal, že jeho život je v nebezpečí, protože nep?átelští Filištiní ho nejspíš obviní z terorismu. Je pravd?podobné, že ho hanebn? zbijí a ud?lají si z n?j podívanou, budou ho p?edvád?t od m?sta k m?stu. Písmo prozrazuje, že „David...se velmi bál Achisa krále Gát“ (1. Samuelova 21:12).

Když ho vedli do paláce, byl David ?ím dál zoufalejší, a tak se rozhodl p?edstírat šílenství. Za?al k?ivit obli?ej, koulel o?ima a m?l p?nu u úst. Všichni filisténské ?umilové museli být v šoku, když vid?li, jak tu tenhle kdysi mocný vále?ník povídá nesmysly a v?eští jako idiot. P?edstavuji si, jak se nep?átelské davy rozcházejí, když vidí Davida divoce gestikulovat, škrábat na dve?e a úto?it na všechny kolem sebe.

V t?ch dnech existoval veliký strach z pomatených lidí, protože co kdyby m?li démony, kte?í by mohli zaúto?it. Zkuste si p?edstavit tu chaotickou scénu, ke které pak muselo dojít v paláci, kam byl David p?iveden. Když hrál šílence p?ed Achisem, blábolil a slintal, filisténský král za?val: „Odve?te odsud toho muže. Je to šílenec. Pro? jste toho blázna p?ivedli do mého domu?“

Tak vzali Davida zp?t na hranice, kde ho varovali, aby odešel a nikdy se nevracel. Náhle byl volný a utekl do jeskyn? Adullan, kde z vd?nosti, že byl osvobozen, napsal Žalm 34. V tomto dojmavém žalmu David p?ipomíná celou epizodu svého zajetí a jak ho B?h vyvedl z jeho d?sivé zkoušky.

Musím ?íci, že ze všech 150 žalm? je tento nepochybn? m?j nejoblíben?jší. Celý je o Hospodinov? v?rnosti osvobodit své d?ti z velkých zkoušek a krizí. David ?íká: „Hledal jsem Hospodina, a vyslyšel mne, a ze všech p?ístrach? mých vytrhl mne...vojensky se klade and?l Hospodin?v okolo t?ch, kte?íž se ho bojí, a zastává jich...volají-li spravedliví, Hospodin vyslychá, a ze všech jejich úzkostí je vytrhuje...mnohé úzkosti jsou spravedlivého, ale Hospodin ze všech jej vytrhuje“ (Žalm 34:4,7,17,19).

Všimn?te si Davidova tvrzení v tomto žalmu: „Hledal jsem Hospodina... tento chudý volal“ (Žalm 34:4,6). Ptám se vás, kdy p?esně David volal? Muselo se to stát, když p?edstíral šílenství v Gát. Ale v přítomnosti filistiňských se nemohl modlit nahlas.

To nás p?ivádí k další pravd? ohledn? Božího vysvobození.  
N?kdy je to nejhlasit?jší volání naprosto bez hlesu

Vím, jak takové „vnit?ní volání“ vypadá. Mnohé z nejhlasit?jších modliteb v mém život? – t?ch nejnáléhav?jších, srdceryvných, nehlubších volání – prob?hlo v naprosté tichosti.

Ob?as jsem byl tak ochromen okolnostmi, že jsem nedokázal promluvit, byl jsem tak zdrcen situací, že jsem nebyl schopen dost jasn? myslet, abych se modlil. N?kdy jsem sed?l sám ve své studovně tak bezradný, že jsem vůbec nedokázal cokoliv Bohu říci, p?esto po celou tu dobu moje srdce volalo: „Bože, pomoz mi! V?bec nevím, jak se mám te? modlit, tak jen poslouchej volání mého srdce. Osvobo? m? z této situace.“

Byl jsi tam n?kdy? Myslel sis n?kdy: „Nevím, co to znamená. Jsem tak p?emožen svými okolnostmi, tak zaplaven hlubokou bolestí, nedokážu to vysv?tlit. Pane, nevím ani, co ti mám říci. Co se to d?je?“

V?ím, že to je p?esně to, řím procházel David, když byl zajat filistiňskými. Když psal Žalm 34, p?iznával: „Byl jsem v tak obtížné situaci, že jsem hrál roli blázna. Ale uvnit? jsem si říkal: „Co se to se mnou d?je? Jak k tomu došlo? Pane, pomoz!““

Zdá se, že David říkal: „Tento chudý volal ze svého nitra, nev?d?l co nebo jak se modlit. A Hospodin m? slyšel a osvobodil m?.“ Bylo to hluboké volání ze srdce a Pán je v?rný, slyší každé zaf?ukání, bez ohledu na to, jak je nejasné.

Ob?as m?žeme jen tiše stát a v?d?t, že Hospodin je náš Osvoboditel

V roce 1958 jsem m?l zlomené srdce, když jsem ?etl novinovou zprávu o sedmi teenagerech, kte?í byli postaveni p?ed soud za vraždu zmrzačeného chlapce. Duch svatý ve mn? vzbudil tak silný neklid, cítil jsem, že m? vede, abych jel do New Yorku k soudu, kde p?elížení probíhalo, a vstoupil do soudní sín?. Byl jsem p?esv?dčený, že m? Duch svatý vybízí, abych se pokusil s t?mito mladíky promluvit.

Když se zasedání toho dne chýlilo ke konci, za?ala se ve mn? probouzet p?edstava skute?n?ní. Myslel jsem si: „Ty chlapce vyvedou tam?mi dve?mi ven v ?et?zech a já už je nikdy nespat?ím.“ Tak jsem vstal arazil si cestu mezi sedadly k soudní lavici, kde jsem požádal, zda by mi dovolili mluvit s chlapci ještě p?edtím, než se vrátí do svých cel.

V tu chvíli po mn? sko?il policista a bez ceremonií m? vyvedl ze soudní sín?. Všude kolem zá?ily blesky fotoaparát? a dotíraly na m? dotazy reportér?, kte?í soudní p?elížení sledovali. Dokázal jsem tam jen stát jako opa?ený, on?m?lý, v potupné, trapné situaci. Říkal jsem si: „Co si bude moje církev doma myslet? Lidé na m? budou koukat jako na blázna. Byl jsem tak naivní.“

Uprost?ed všeho toho zmatku jsem se uvnit? modlil: „Pane, myslel jsem, žeš mi ?ekl, abych sem p?ijel. Mýlil jsem se?“ Nedokázal jsem se modlit nahlas, protože by si média myslela, že jsem ještě v?tší blázen, než vypadám. (Vypadal jsem už jako trouba, když jsem si vzal kolárek!)

Ale B?h toho dne slyšel volání tohoto chudého muže a od té doby vím, že poctil moje neslyšitelné volání. Víte, z této žalostné scény v soudní budov? se narodila služba Teen Challenge, která je dnes rozšířená po celém sv?t?. A s pocitem št?stí sdílím Davidovo pokorné sv?dectví z Žalmu 34: „Hospodinu chlubiti se bude duše má, což uslyší tiší, budou se veselí“ (Žalm 34:2).

David tu v podstat? říká: „Musím n?co říct všem Božím pokorným lidem na zemi te? i v letech, která p?ijdou. Dokud bude tento sv?t existovat, bude Hospodin osvobozovat každého, kdo k n?mu volá a v?ří v n?ho. Ve své neuv?řitelné milosti a lásce osvobodil m?, p?estože jsem ud?lal velice hloupý tah.“

Tohle jsem se z Žalmu 34 nau?il: Když k vám nep?ítel Satan p?ichází jako povode?...když se octnete v hlubokých vodách utrpení...když problémy zaplaví vaši mysl pochybnostmi...když kolem zu?í chaos a nedokážete ani po?ádn? myslet...nepot?ebujete modlitební knihu nebo doktrínu, jak se to nau?it. A nemusíte se odsuzovat, že ze sebe d?láte blázna.

Všechno, co pot?ebujete, je v?d?t, že náš požehnaný Pán slyší každé opravdové a up?ímné volání, hlasité nebo nepromluvené, a odpovídá. Bude-li chtít, pošle and?la, nebo jich pošle celý zástup, aby t? obklopili a uchránili p?ed nebezpe?ím. I když jste jednali hloup? nebo prokázali strašlivé selhání víry, jedině, co pot?ebujete, je vrátit se k volání ke svému Vysvoboditeli. On je v?rný, aby slyšel vaše volání a jednal.  
Petr poskytuje další pohled na Pánovo osvobození

Apoštol Petr píše o dvou kataklyzmatických událostech z Genesis: o Noemovi a potop?, a o zkáze Sodomy a Gomory. Když o t?chto dvou událostech p?emýšlíte, jak si je p?edstavujete?

První zahrnuje strašlivý k?ik mnoha topících se lidí, když B?h pomstil násilí Noemovy generace. Když strašlivé povod?ové vody vystoupaly nad domy, stromy a nejvyšší místa na zemi, lidé se zoufale drželi plovoucích v?tví, rozbitého nábytku, jakéhokoliv d?eva, ale všechno bylo marné.

Ve druhé scén? si m?žeme jen p?edstavit, jak ohromné sirné plameny stravují celá dv? m?sta. Když dopadnul Boží ohnivý soud, sku?eli lidé v ohromných bolestech, jak se za?ínali dusit a umírali po stovkách a tisících.

Bible jasn? říká, že tyto události byly Božími soudy. Ale faktem je, že žádná z t?ch událostí se netýkala Božích lidí. Takže, znamená to, že tyto strašlivé scény byly výhradn? Boží pomstou nad h?íšníky? Pravda je, že tyto scény byly ur?ené k tomu, aby sloužily jako znamení, jako p?íklady Božího varování pro celé lidstvo, v každé generaci: „Chci, abyste v?d?li, že jednám krut? s násilím a bezuzdným h?íchem.“

Práv? na to Petr ukazuje. Říká nám: „B?h p?ece...neušet?il ani ten starý sv?t, ale zachoval Noéma...když uvedl potopu na sv?t bezbožných. M?sta Sodomy a Gomoru obrátil v popel...aby dal výstrahu budoucím bezbožník?m, a spravedlivého Lota vysvobodil... Pán tedy umí vysvobozovat zbožné z pokušení“ (2. Petr 2:4–7, 9).

Navzdory krutosti t?chto p?íklad? posílá B?h jasné poselství povzbuzení svému lidu, když jim říká: „Práv? jsem ti dal dva z nejv?tších p?íklad? mého slitování. Jestliže zprost?edka povodn?, která zaplavuje celý sv?t, dokážu vysvobodit jednoho spravedlivého muže a jeho rodinu...nedokážu potom vysvobodit také tebe? Nedokážu poskytnout zázra?ný zp?sob úniku?“

„Jestliže dokážu seslat soud, dštit ohe? a síru, zni?it najednou celá m?sta, ale také poslat and?ly, aby vysvobodili Lota a jeho dcery...nedokážu pak také za?ídit poslání and?l? k tob?, aby t? vysvobodili z tvých zkoušek?“

Ponau?ení, které z toho plyne pro spravedlivé, je toto: B?h ud?lá cokoli je t?eba, aby vysvobodil sv?j lid z ohnivých zkoušek a pokušení. P?emýšlejte o tom: Bylo t?eba otev?ít Rudé mo?e, aby vysvobodil Izrael ze spár? jejich nep?ítele. Znamenalo to vyvést vodu ze skály, aby zachránil ty samé Izraelce z jejich zkoušky na poušti. Bylo to i zázra?ný chléb, pokrm and?l? seslaný doslova z nebe, aby je uchránil od hladu. A archa k záchran? Noeho p?ed potopou, a „eskorta and?l?“, aby vysvobodili Lota z ohniv? zkázy. Je tedy jasné, že B?h ví, jak vysvobodit sv?j lid, a p?jde do jakéhokoliv extrému, aby toho dosáhl, bez ohledu na jeho okolnosti.  
Petr?v slovní obrat „B?h ví, jak vysvobodit“ jednoduše znamená: „B?h již má plán.“

Úžasnou pravdou je, že B?h již má plán pro naše vysvobození, ješt? p?edtím, než k n?mu voláme. A on na svých plánech nesedí, jenom o?ekává naše volání o pomoc. M?žeme se dostat do nesnází v celoživotním zápase, p?emýšlet, jak nás B?h vysvobodí, ale on je vždy p?ipraven uvést sv?j plán v ?innost.

Objasn?ní vidíme ve 29. kapitole Jeremiáše, když byl Izrael v babylonském zajetí. Tohle byla možná nejv?tší zkouška, jakou kdy Boží lid zažil, p?esto jim Hospodin slíbil: „Po sedmdesáti letech vás navštívím a splním své Slovo, které jsem vám dal.“

„Nebo já nejlépe znám myšlení, kteráž myslím o vás, dí Hospodin, myšlení o pokoji, a ne o trápení, abych u?inil vašemu o?ekávání konec p?ežádostivý“ (Jeremiáš 29:11). Tahle poslední ?ást v?ty doslova znamená: „...abych vám dal, po ?em toužíte.“ B?h jinými slovy říká: „říkám vám, že na vás nejsem naštvaný, že moje myšlenky o vás jsou dobré. A krom? toho vám dávám slib.“

Ten slib se objevuje v následujícím verši: „Když mne v?ývati budete, a p?jdete, a modliti se mn? budete, tedy vyslyším vás“ (Jeremiáš 29:12). Všimn?te si prvního slova v tomto verši. V??ím, že B?h prost? říká: „Když se budeš modlit, vyslyším t?. Víš, mám p?esný plán pro tvé vysvobození, a na tob? je, abys mi d?v?oval, že ten plán uskute?ním a vykonám.“

D?vodem, pro? B?h chce, abychom se stále modlili, je, že tak budeme p?ipraveni na jeho vysvobození. Stru?n? ?e?eno, pot?ebujeme být p?ipraveni, abychom uv?žili t?m neuv?žitelným myšlenkám, které o nás B?h má. Jeho slovo v podstat? říká: „Máš m?j slib, že t? vysvobodím ze všech tvých problém? a pokušení. Dal jsem ti mocné p?íklady, jak jsem vysvobodil své služebníky v minulých krizích. Te? jdi a modli se s o?ekáváním, nad?jí a vírou, že t? také navštívím. Mám o tob? jen dobré myšlenky, myšlenky o uzdravení a obnovení.“

Když jsem v Písmo studoval slovo „vysvobození,“ ?etl jsem o Božím plánu pro krále Ezechiáše

O tomto zbožném králi je napsáno: „Ezechiáš... ?inil, což dobrého, p?ímého a pravého jest p?ed Hospodinem Bohem svým. A ve všelikém díle, kteréžkoli za?al p?i služb? domu Božího, a v zákon? i v p?íkázání, hledaje Boha svého, celým srdcem svým to ?inil, a š?astn? se mu vedlo“ (2. Paralipomenon 31:20–21).

Mnoha slovy nám Písmo říká, že tento muž byl nejv?tším králem, kterého kdy Izrael m?l. ?teme, že srdce Ezechiáše bylo tak upnuté na Hospodina, že ani p?ed ním ani po n?m nebylo krále, který by se mu podobal. Pak si všimn?me hned následujícího verše: „Po t?ch v?cech a stálém na?ízení jejich, p?itáh Senacherib král Assyrský, vtrhl do Judstva, a položil se proti m?st?m hrazeným, a uložil jich zdobývati sob?“ (2. Paralipomenon 32:1).

Všimn?te si úvodní fráze: „Po t?ch v?cech...“ Tohle odkazuje na všechno dobré, co Ezechiáš ud?lal: jeho chození v pravd? a svatosti, jeho hledání Boha, jeho lp?ní na Hospodinovi, jeho boj proti h?íchu a kompromisu, jeho hluboké modlitby a víru, národní probuzení, které vedl. Písmo říká, že bezprost?edn? po t?chto po?ehnaných v?cech vstoupil Satan. Knížectví a mocnosti temnoty obkl?ily spravedlivého krále a Boží lid, aby vedly totální válku, která je srazí a zni?í jejich víru.

Ano, k tomu všemu došlo poté, co Ezechiáš založil mnoho služeb. Slovo „založení“ v této pasáži znamená „stabilní, vyzrálý, dob?e upevn?ný.“ Zkrátka, vidíme vyhlášení války Božím muži, který byl stabilní v duchu a vyzrálý ve ví?e. Satan neplytval silami na slabé, nezkušené, váhající Boží dítk?, zamí?il své nejsiln?jší zbran? na duchovního obra.

Prakticky p?es noc se Ezechiáš ocitnul v nemožné situaci. Otázkou bylo: „Pro??“ Tento zbožný muž nežil v h?íchu nebo ve vzpou?e, byl jedním z Božích nejv?mn?jších služebníků. P?esto B?h Ezechiášovi nevysv?tlil, pro? ho postihlo tohle strašné obležení.

Ovzduší uvnit? Jeruzalémských zdí bylo brzy plné ?ábelských lží a rouhajících se hlas?, spolu se Satanovým obvi?ováním, které ví?ilo v Ezechiášov? mysli: „B?h už s tebou není, Ezechiáši. Je to jasné, trestá t?. Jak by ses asi mohl do takového problému dostat, kdyby s tebou byl B?h?“

Tady je názorný p?íklad ?áblova plánu proti každému oddanému Božím služebníkovi

V ?ase našich zkoušek a pokušení k nám p?ichází Satan a p?ináší podobné lži: „Jsi te? obkl?ený a není cesty ven. V?tší služebníci odešli za okolností, které nebyly horší než tohle. Te? je ?ada na tob?, abys padl. Selhal jsi, jinak bys tím neprocházel. N?co d?láš špatn? a B?h je tuze nespokojený.“

Uprost?ed své zkoušky Ezechiáš p?ipustil svou bezmocnost. Uv?domil si, že nemá sílu, aby zastavil hlasy, které na n?j dorážely, hlasy zastrašování, hrozeb a lží. V?d?l, že se sám z té bitvy nevysvobodí, a tak hledal pomoc u Hospodina. A B?h mu odpov?d?l. Poslal k n?mu proroka Izaiáše s tímto poselstvím: „Hospodin slyšel tvé volání. ?ekni Satanovi u svých bran: ‚Ty jsi ten, kdo padne. Tou cestou, kterou jsi sem p?išel, zase odejdeš.‘“

Ezechiáš tém?? sko?il Satanovi na jeho lest. Faktem je, že když se Satanovým lžím nepostavíme – jestliže se v hodin? své krize neobrátime k ví?e a modlitb?, jestliže ne?erpáme sílu z Božího zaslíbení vysvobození – Satan zacílí na naši kolísající víru a zintensivní své útoky.

Ezechiáš získal odvahu ze slova, které p?ijal, a nezpochybnitelnými slovy byl schopen Senacheribovi říci: „?ábelský králi, ty m? nebudeš proklínat, nebudeš o m? neuctiv? mluvit. Lhal jsi samotnému Bohu. M?j Pán m? vysvobodí. A protože jsi ho proklínal, budeš ?elit jeho hn?vu.“

Bible říká, že B?h hned tu noc Ezechiáše a Judsko nadp?irozen? vysvobodil: „Tedy stalo se té noci, že vyšel and?l Hospodin?v, a zbil v vojš? Assyrském sto osmdesáte p?t tisíc?. I vstali ráno, a aj, všickni mrtví“ (2. Královská 19:35).

Od doby Kristova k?íže má Boží lid ješt? lepší zaslíbení, než m?l král Ezechiáš

V jen n?kolika prvních knihách Bible B?h zázra?n? vysvobodil Noema, Lota, Davida, Ezechiáše, Daniela a t?i hebrejské d?ti, Mojžíše, Jozua, Izrael, Josefa a mnoho dalších. Pokud jde o dnešní Boží lid, Kristova krev nás osvobodila od h?íchu, záhuby a také mnoha dalšího: „(On) dal sám sebe za naše h?íchy, aby nás vysvobodil z nyn?jšího zlého v?ku podle v?le našeho Boha a Otce“ (Galatským 1:4).

V??íci dnes nestojí jen na zaslíbeních, ale také na prolité krvi Ježíše Krista. A v této krvi máme vít?zství nad každým h?íchem, pokušením a konfliktem, kterému kdy budeme ?elit. Možná jsi nedávno dostal dopis od ?ábla. Tak se t? ptám: V??íš, že má B?h dop?edu informace, aby dokázal p?edvídat každou tvou zkoušku? Každý tv?j bláhový pohyb? Každou tvou pochybnost a strach? Jestliže ano, máš p?ed sebou p?íklad Davida, který se modlil: „Tento chudý muž volal a Hospodin ho vysvobodil.“ Ud?láš totéž?

Pamatuj si: Když se budeš modlit, i v tichosti...když odmítneš strach ze Satanových útok? a budeš odpo?ívat ve ví?e...potom se také jednoho dne probudíš do velikého vít?zství. B?h sám bude jednat s tvým nep?ítelem a uskute?ní sv?j plán pro tvé vysvobození.

[Download PDF](#) [1]

#### Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/1450/>